

KURYER LITEWSKI

w Wilnie w Poniedziałek dnia 23 Stycznia r. s. 1822 roku.

WIADOMOSCI KRAJOWE.

WILNO.

W następującą niedzielę dnia 29 stycznia t. r. różniejszego miesiąca, w domu W. W. Müllerow dana będzie Maskarada na dochód Inwalidów. Przedmiot takowy spodziewać się kaze licznego zgromadzenia.

Redakcyja otrzymała polecenie od J. W. Zarządzającego guberniją, Wileńskiego Wice-Gubernatora, Rzeczywistego Rady Stanu i Kawalera, *Horna*, obwieścić, iż na rozkaz Najwyższy J. C. M., ustanowiona została w St. Petersburgu kommissya, dla przedania sposobem loteryi niektórych majątków nieruchomych, w gubernijach niżegorodzkiej, orłowskiej i tulskiej położonych; i że J. W. Minister skarbu przysłał na ręce J. W. Zarządzającego guberniją 2,000 biletów tej loteryi, które dla przedania rozsyłają się do powiatowych Eksakcy, tudzież do wileńskiej izby powszechnej opieki i do kupca wileńskiego Salomona *Heimana*; chcący nabyć tych biletów w każdym czasie może się udać do miejsc pomienionych i otrzymać bilety, płacąc za każdy po rubli ass. 50; i na przesłanie tych pieniędzy do Petersburga, kupujący bilet w Wilnie złoży kopiejek piętnaście srebrem, a kupujący w Eksakcyach powiatowych, na przesłanie do Wilna, a ztąd do Petersburga po kopiejek dwadzieścia srebrem.

Podług gazety Sankt Petersburskiej z dnia 13 stycznia:

Przez reskrypt Najwyższy J. C. M. z dnia 30 grudnia generał major *Zasiadko* 2gi, odznaczający się gorliwością w obowiązkach służby; zaświadczoną przez J. C. W. Generała Feldceignieistra, mianowany kawalerem orderu s. *Anny* 1szej klasy.

Przez reskrypt Najwyższy J. C. M. z dnia 30 grudnia, generał major, *Arsenjew* 3ci, w nagrodę odznaczający się służby, mianowany kawalerem orderu s. *Anny* 1szej klasy.

Przez reskrypt Najwyższy, na okazanie zadowolenia i względów J. C. M. na podjętą pracę w zawieraniu konwencyi względem związków pocztowych między Rosyją a Prussami, radca tajny N. Króla Jmci Pruskiego, główny prezydent pocztantów i zarządzający całym wydziałem pocztowym, *Nagler*, najlaskawiej mianowany kawalerem orderu s. *Anny* 1szej klasy.

Rzeczywisty radca stanu, członek kommissyi szkół duchownych i pomocnik głównego opiekuna Cesarskiego towarzystwa czelobubnego, *Galachow*, w nagrodę chwalebne i gorliwego sprawowania obowiązków swoich mianowany kawalerem orderu s. *Włodzimierza* 2giej klasy wielkiego krzyża.

Podług gazety senackiej, datowanej dnia 14 stycznia, przez Najwyższe Ukazy J. C. M. do Rządzącego Senatu roku 1821 wydane:

Dnia 5 grudnia. Senator radca tajny, *Kalinin*, na prośbę własną uwolniony od służby, w nagrodę gorliwej służby przez lat 40, otrzymał dożywotnią pensyą senatorską po 3,000 r. na rok.

Tęże daty. Oberforsztmeister obwodu białostockiego, radca kolegialny, *Andrzej Pażon de Monse*, mianowany radcą stanu.

Dnia 23 grudnia. Tomski wice-gubernator radca stanu *Hortow*, uwolniony od tych obowią-

zków z zostawaniem pod wiedzą ministeryum skarbu, a na jego miejsce wice-gubernatorem tomskim naznaczony radca kolegialny *Iwanow*, i razem mianowany radcą stanu.

Dnia 7 stycznia 1822. W nagrodę gorliwej służby bessarabski wice-gubernator, radca kolegialny *Krupiński*, mianowany radcą stanu.

Dnia 8 stycznia. Senator radca tajny, *Sokolow*, ma zasiadać w 1szym oddziale 3go departamentu Rządzącego Senatu.

KRÓLESTWO POLSKIE.

Warszawa dnia 26 stycznia.

Najjaśniejszy Cesarz i Król Jmć dekretemi Swemi z daty 27 grudnia 1821 (8 stycznia 1822) najlaskawiej mianować raczył senatorami kasztelanami Królestwa polskiego: Jana Hrabiego *Poletyło* i Xięcia Michała *Radziwiłła*, zaś J. Pana *Reysera*, inżyniera dróg i mostów, kawalerem orderu s. *Stanisława* 4tej klasy.

Wczoraj, dnia 25 b. m. obchodzono uroczystości w stolicy tutejszej rocznicę Urodzin Najjaśniejszej Cesarzowej i Królowej, *Elżbiety Alexiejewny*. W kościele metropolitalnym, w obecności władz krajowych i licznie zebranego ludu, J. W. J. X. *Czyżewski* biskup augustowski, celebrował mszą s., po której zaśpiewał *Te Deum*, a potem odprawił zwykle modły za długoletne zdrowie i najpomyślniejsze powodzenie całej Najjaśniejszej Cesarzowsko-Królewskiej Rodziny. Takież nabożeństwo odprawiło się w kaplicy zamkowej. Wieczorem oświecono domy prywatne i gmachy publiczne.

Onegdaj ukazało się piękne zjawisko na niebie, to jest, planeta *Wenus* zaszła między godziną 6 a 7 wieczorem za tarczę słońca.

Zamość. Na dniu 18 stycznia 1822 roku ze zlecenia J. W. J. X. Biskupa *Ferdynanda Ciechanowskiego*, Senatora Królestwa Polskiego, przybył J. X. *Hilaryon Sniatyński*, prefekt missyi i superior klasztoru chełmskiego, do twierdzy *Zamościa*, i tamże przy wystąpieniu w paradzie licznego garnizonu wojska tak polskiego jako i rosyjskiego, tudzież władz wojskowych, cywilnych, municypalności i cechów, ceremoniją poświęcenia *Jordanu* na wodzie za bramą *Szczebrzeską* odprawił, i miał stosowną do tęż uroczystości mowę.

AUSTRIA.

(z Gaz. Warsz.) Wiedeń, dnia 14 stycznia. Pewny właściciel domu (pisze gazeta berlińska) doniósł policji tutejszej, iż ma u siebie dwóch Węglarzów, jednego z podszewką ponsową, a drugiego z białą. Prosty ten człowiek wziął płaszcze wspomnianych sektarzy za ludzi.

Pest dnia 4 stycznia. Słychać, iż pewny turek chciał d. 1 b. m. w *Belgradzie* zabić *Xiążęcia Miłosza*, przełożonego Serwian; lecz go ten *Xiąże* własną ręką zastrzelił. Odtąd wzmogła się obawa buntu Serwian.

Wojsko tureckie w księstwach *Multan* i *Woloszczyzny* wynosi przeszło 40,000 głów. Prośby żydów multanskich o zmniejszenie im podatku wojennego, nie wzięły pomyślnego skutku w *Jasach*. Po wysmaganiu deputowanych żydowskich, kazano natychmiast złożyć 24,000 dukatów nadzwyczajnego podatku.

Nie potwierdza się pogłoska o ucieczce *Xiążęcia Alexandra Ypsilantego*, który owszem cią-

gle zostaje pod ścisłą strażą w twierdzy węgierskiej *Munkaczu*.

Wenecya, dnia 3 stycznia. Okręt kupiecki (pisze gazeta pruska *Stannu*), który dnia 20 grudnia wypłynął ze *Stambułu*, i któremu burza szkodliwa przy brzegach morza śródziemnego, nie przeszkodziła w żegludze, lecz ją owszem ułatwiła, tak, iż nadzwyczajnie prędko do tutejszego portu zawinął, przywiozł bardzo ważne wiadomości, potrzebujące jednak potwierdzenia. Dnia 17 grudnia wieczorem przybył do seraju lekki statek z doniesieniem, iż przeszłej nocy udało się grekom, zapewne przez jakąś znowę, opanować zamek dardanelski na brzegu azyatyckim, z którego osada po większej części ratowała się ucieczką. Wiadomość ta zatrwożyła Turków w *Stambule*, bo już nie można było przeszkodzić wejściu floty greckiej i zbliżeniu się do stolicy. Jakoż pokazała się zdaleka dnia 18 grudnia około południa z rozpiętymi żaglami. Nad wieczorem stanęła na kotwicy przy zbrojowni, i wysłała nad brzeg statek z posłańcem rozeymowym, którego natychmiast poymano i do zgromadzonego przez całą noc *Dywanu* zaprowadzono. Gdy nazałutrz posłaniec ów nie powrócił, okręty greckie zbliżyły się do portu, i zaczęły rzucać racie kongrewskie do zbrojowni, gdzie stała część rozbrojonej floty tureckiej, która mocno uszkodzona wróciła z morza śródziemnego. Wkrótce wybuchnął straszny pożar; zapaliły się nawet składy nadbrzeżne. Gdy zaś oddział floty greckiej zbliżył się do *Seraju*, i zabierał się podobnie do strzelania, *Dywan* spuścił z tonu, i kazał odprowadzić do greków posłańca rozeymowego, z którym także udał się tłumacz *Porty*. Zaczęto układy, lecz skutek ich jeszcze niewiadomy. Słychać, iż Grecy żądają, aby w *Morei*, na wyspach i prowincjach, należących do powstania, byli zupełnie wolnymi od władz tureckich; aby mogli nadać sobie prawa i kształt rządu, jak im się podoba; aby wolno im było zbywać własność swoją w całej *Turcyi*, i osiadać w *Grecyi*; aby nakoniec ci, którzyby chcieli pozostać, mieli zapewnione sprawowanie obrządków religijnych, i używali takich korzyści handlowych, jak Turcy. Za to zaś obiecuja płacić corocznie 6 milionów piastrow, i być zawsze sprzymierzeńcami *Porty*, oraz pomagać jej w każdej wojnie. Kapitan wspomnianego okrętu nie wie, co się w tym czasie działo w *Stambule*; nie chciał bowiem czekać końca, i zrana dnia 18 grudnia udał się na okręt, a dnia 20 tegoż miesiąca popłynął, nie doznawszy najmniejszej przeszkody od floty greckiej, złożonej z 86 okrętów. (Późniejsze wiadomości w *Stambule* (dodaje gazeta *Pruska Stannu*) umieszczone w gazetach wiedeńskich, żadney o tym wypadku nie czynią wzmianki).

Piszą z *Tryestu* pod dniem 26 grudnia. „Wiadomości ze *Smirny* są okropne. Trwała tam rzeź chrześcijan od dnia 20 do 28 listopada. Postępowanie anglików podczas tej rzezi wielki gniew wzbudza. Gdy się rzeź rozpoczęła, i chrześcijanie uciekali do portu chcąc się schronić na okręty, Anglicy wypłynęli z niego, żeby nie obrazili dobrych przyjaciół swoich, Turków, czynem ludzkości; gdy Austriacy i Francuzi wcale inaczej postąpili, bo ich fregaty napełnione były rodzinami greckimi, które uszły przed mieczem tureckim.”

P R U S S Y.

(z *Gaz. Warsz.*) *Berlin, dnia 19 stycznia.* Wyjechał stąd goniec gabinetowy austriacki do *Wiednia*.

Podług ostatniego spisku w roku 1819, stolica tutejsza miała 192,616 ludności, rachując w to woskowych. W roku zeszłym urodziło się tu 7,096 dzieci, a umarło 5,402 osób. Samobójstw popełniono 45.

N I E M C Y.

(z *Gaz. Warsz.*) *Od brzegów Menu, dnia 12 stycznia.* Słychać o odkrytym także spisku w *Metz* i *Nowym Bryzaku*. Dowódca pierwszego z tych miast ma być śmiertelnie raniony. *Nowy Bryzak* zamknięto; osada ponowiła przysięgę wierności i

powiększono straż w prochowniach pod *Kolmarem*, które buntownicy opanować chcieli.

Według postanowienia królewskiego, kokarda narodowa hannowerska będzie czarna z obwódką żółtą i białą. Spodziewają się w *Hannowerze* nowego urządzenia względem obchodu świąt. W niedziele i wszystkie dni uroczyste, teatru, bale i t. d. mają być zamknięte, a szynkownie dopiero o godzinie 4tej po południu otwierane.

Bréma 14 stycznia. Gazeta tutejsza zawiera co następuje: „Od dawnego czasu niżej podpisanymi zbierający składki na wsparcie nieszczęśliwych Greków, nie donieśliśmy o sposobie użycia tych pieniędzy, i teraz jeszcze uczynić tego nie możemy. Przyczyną tego są różne okoliczności, o których później publiczność uwiadomimy postanowiliśmy. Dosyć będzie, gdy teraz powiemy, iż jak tylko professor *Thiersch* w *Monachium*, wzbraniał się działać wspólnie z nami, przesłaliśmy zebrane pieniądze przez dom handlowy na południu, do rządu w *Peloponezie*, gdzie ich najbardziej potrzeba, i że w tym celu użyliśmy stosownych środków, przez któreby dary te doszły zamierzonego celu, to jest, aby użyte były na wsparcie nieszczęśliwych rodzin greckich, które w tych czasach najwięcej ucierpiały.”

(podpisano) *G. Iken. — C. J. L. Iken.*

A N G L I A.

(z *Gaz. Wars.*) *Londyn dnia 11 stycznia.* Gdy niedawno *Xiążę Gloucester* oglądał warsztaty okrętowe w *Chatham*, pokazano mu chorągiew *Kromwela*. Jest czerwona; ma 21 stóp wysokości, a 15 szerokości. Czerwony krzyż *ś. Jerzego* znajduje się na tle białem, a żółta arfa irlandzka na błękitnem. Gdy zmarły Król zwiędzał też warsztaty roku 1781, pokazano mu także wspomnianą chorągiew, którą kazał troskliwie chować.

Hrabia *Liverpool* wyznaczył fundusz na coroczny zasiłek pieniężny dla 5 rodzin w mieście *Kingston*, które się dobrze sprawują, a żadnego wsparcia z kasy ubogich nie dostają. Na Nowy rok odprawilo się tam pierwsze zgromadzenie, któremu przewodniczył wspomniany Hrabia, i po pięknej mowie rozdał własną ręką dar przeznaczony.

Xiążę Wellington, oprócz znaczney płacy jako feldmarszałek i pólkownik pólku, pobiera 3000 funtów szterlingów, jako jenerał artylleryi, i dwie pensye po 2000 funtów szterlingów. Na mocy trzech uchwał parlamentu, odebrał w podarunku: 1) 100,000 funtów szterlingów, 2) 400,000 i 3) 200,000 funtów szterlingów, ogółem 700,000 funtów szterlingów (28 milionów zł. pol.)

Słychać, iż rząd nasz postanowił wysłać drugą eskadrę obserwacyjną na śródziemne morze.

Dnia 8 b. m. byli w *Dublinie* pierwszy raz pokoje u Margrabiego *Welllesley*, namiestnika królewskiego w Irlandyi. Biskupi katolicy podali adressa. Hrabia *Leinster* był na czele deputacyi od dzierżawców, i miał przemowę, na którą Margrabia odpowiedział, iż ile możności pomagać będzie dzierżawcom w poparciu ich celów użytecznych i zbawiennych. Oświadczył oraz, iż jak najusilniej starać się nie omieszką o rozszerzenie jednocy i zgody w Irlandyi.

Ciągle odbieramy smutne wiadomości z Irlandyi. Na rozkaz królewski wstrzymano stracenie kilku zbrodniarzy w *Limerick*. W hrabstwie tego nazwiska przyszło już do rozlewu krwi obywatelskiej. Przy końcu zeszłego roku, oddział 42go pólku stoczył bitwę z liczną zgrają zbuntowanych włościan, których 7 zabito, a 17 raniono. Wspomniany zaś oddział żadney nie poniósł straty. Pewney niedzieli znaleziono na drzwiach kościelnych w parafii *Owning* kartkę, z zagrożeniem śmierci każdemu właścicielowi wsi, któryby umówieney dzierżawy nie zmniejszył. Wyznaczono oraz 500 funtów szterlingów nagrody za głowę jednego z najezyńniejszych i nazyznakomitszych urzędników. Każdy człowiek z korpusu jenerała buntowników *Rock* ofiarował tym celem po szyllingu. Oświadczone nakoniec, iż 50,000 ludzi jest gotowych wejść do *Kilkenny*, iż młodzież wexfordska złączy się z niemi, i że nikogo ochraniać nie będą. Na pom-

pie mieyskiej w *Mullingar* znaleziono następującą kartkę: „Dobra wiadomość dla rzeźników. Każdy podejmujący się dostawę żywności dla żołnierzy, jest zagrożony ogniem i mieczem. Niech to służy dla przestrogi. „Nadzwyczajna kommissya w zaburzonych hrabstwach irlandzkich, upoważniła sędziów pokoju, aby kazali składać rękojmią wszystkim podejmującym osobom, lub osadzać ich w więzieniu. Co połączone z kilku przykładami surowości, i obecnością licznego woyska, przywrócić może spokojność, lecz nie na długo. Irlandya bowiem musi pozyskać inny systemat rządowy, jeżeli ma być szczęśliwym krajem i prawdziwie użytecznym dla Anglii. W *Dromore* zebrało się blisko 200 katolików do kościoła. Ktoś zawołał: *Zołnierze idą i chcą zapalić kościół*. Lud wybiegłszy spotkał właśnie oddział woyska, i z nieporozumienia obu stron przyszło do bitwy, w której jednego człowieka zabito, a kilku raniono. W *Newcastle* stracono 5 buntowników w obecności kilku tysięcy włóścian. Dwóch obstawało przy swojej niewinności aż do śmierci, lubo xiądz zachęcał ich, aby nie umierali z kłamstwem.

Doktor *Barrett*, vice-rektor uniwersytetu w *Cambridge*, zapisał testamentem 100,000 funtów szterlingów (4 miliony zł. pol.) dla nakarmienia głodnych i przyodziania nagi.

Liczne zgromadzenie właścicieli dóbr i dzierżawców w *Holbeach* uznało, iż nędza wieśniaków nie pochodzi ze zbytniego zapasu płodów ziemskich, lecz jedynie z meżnośnych podatków, i że dla tego jak największa oszczędność w wydatkach krajowych może przynieść niejaką ulgę.

Słychać, iż okręt *Caledonia* przywiózł tu z *Lima* 300,000 dollarów i znaczną ilość srebra w sztabach, co wszystko należy do Lorda *Cochrane*. Niedawno zawinął także do *Plymouth* okręt ze srebrem, szacowanym blisko 100,000 funtów szterlingów, podobnież dla tego Lorda.

Wiele ogrodów tutejszych wystawia rzadki widok w tej porze roku: kwitną w nich bowiem fialki, róże, lewkonie, goździki i inne kwiaty.

Nagła powódź zrzuciła tu, zwłaszcza na przedmieściu westminsterskiem, wielkie szkody. Mieszkańcy musieli uciekać z domów. W *Portsmouth* popsuła woda szanice.

Margrabia *Hastings*, wielkorządca w Indyach Wschodnich, zniósł tam dotychczasowe ścieśnienie wolności druku i kazał ściśle dochodzić wszelkiego nadużycia. Wolność druku może tam być bardzo zbawienna, ile, że oddawna skarżono się na despotyzm podwładnych urzędników, a obszerna rozległość powierzonych im okręgów nie dozwalała w wielu przypadkach mieć należytego dozoru.

Dnia 12. Pewny, godny wiary anglik, który około 20 października wypłynął ze *Smyrny*, twierdzi, iż na 5 tygodni przed wyjazdem jego zapewnił go znakomity grek, że podług listy utrzymywanej przez niego i przyjaciół jego, w samej *Smyrnie* do tego czasu, 1972 greków zamordowano.

FRANCYA.

(z *Gaz. Warsz.*) *Paryż dnia 9 stycznia*. Xiążę *Richelieu* powrócił tu z majętności swojej *Courteuil* i miał prywatne wysłuchanie u Króla.

Z powodu odkrytego spisku w *Saumur* uwięziono tam 22 ludzi.

W ministerjum woyny zaprowadzono większą jeszcze oszczędność, przez oddalenie znowu 63 urzędników.

W szkole woyskowej w *St. Cyr* umarło 5 uczniów na zgniałą gorączkę, a przeszło 80 zachorowało. Innych odesłano do rodziców lub krewnych. Podług zdania lekarzów, łagodna i wilgotna temperatura powietrza jest przyczyną tej choroby. Wspomnioną szkołę zamknięto na czas niejaki.

Gazety tutejsze wymieniają zmarłych w roku zeszłym znakomitszych ludzi obojey płci, a zwłaszcza w swoim kraju. Zaczynają od głów ukoronowanych. Umieszczają daley *Napoleona*, a potem nazwiska kilku sławnych jenerałów francuzkich, jako to: *Beurnonville*, *Rappa*, *Fressineta*, *Rigaud*, Xiążęcia *de Coigny* i t. d. Małżonka jenerała *Mo-*

reau kończy szereg godnych sług *Marsa*. Znako, mite w duchowieństwie osoby poprzedza kardynał arcybiskup i *Par Talleyrand-Perigord*, po którym następują: *Hrabia Bourlier*, biskup w *Evreux*; kardynał *de la Luzerne, de Broglie*, biskup gandawski zbiegły do Francyi, i *de Bonnac*, były biskup w *Agen*. Izba deputowanych postradała czterech swoich członków: *Kamilla Jourdan*, prefekta *Dalphonse*, radcę *Roland* i jenerałnego poborcę *Gossuin*. Były minister skarbu *Corcetto*, oraz członkowie dawniejszey konwencyi narodowey *Quinette* i *de la Drôme*, są po śmierci umieszczeni obok siebie. Sztuka lekarska utraciła sławnych lekarzy *Franka* i *Corvisart*. Naydotkliwszą stratę poniosły nauki przez zgon *Pana de Fontannes*, a sztuki piękne oplakują śmierć zacnego kompozytora *Benincori* i Pani *Dugazon*, sławney aktorki.

List z *Clermont Ferrand* donosi, iż w nocy z d. 24 na 25 grudnia był taki wichur w miasteczku *Laqueville*, iż dwie kobiety porwał w górę i rzucił w pobliską przepaść, gdzie nazajutrz znaleziono je bez duszy. Z *Sables* piszą, iż straszne burze od dnia 24 do 28 grudnia okryły tateczne brzegi kawalkami rozbitych okrętów na 30 mil francuzkich. Dnia 29 grudnia, mimo nayusilniejszego starania, utonęły w tatecznych okolicach 3 okręty francuzkie i 4 ty angielski, z ludźmi i towarami.

Olebrany tu list z *Marennas* pod d. 3 b. m. wyraża: „Już dziś 13ty dzień, jak deszcz ciągle pada. Nieustannie grzmi i błyska, często nawet biją pioruny. Grad tłucze okna, a wichur okropne czyni spustoszenia. Naystarsi ludzie nie pamiętają takiey burzy.“

Izba deputowanych. Na sessyi dnia 5 b. m. było tylko 60 obecnych członków. *Pan Durand*, obrany deputowanym po śmierci *Pana Jourdan*, wykonał zwyczajną przysięgę, i zasiadł na lewey stronie. Obrano potem członków biór izby. Do dnia 11 b. m. nie będzie publiczney sessyi. Kommissye do roztrząśnienia budżetu i prawa o policyi gazet, trudnią się swoją pracą. W drugiey *Pan Labourdonnaye* należy do prawey, a *P. Darieux*, do lewey strony. Nie wyznaczono jeszcze, kto ma zdać sprawę.

(z *Korr. Warsz.*) Król przeżyduje od kilku dni codziennie na radzie ministrów, a oprócz tego pracuje z ministrami osobno, zwłaszcza z ministrem woyny. Dnia 10 o godzinie 8 wieczorem był ten minister u Króla.

Mianował Król dnia 9 b. m. na rozmaite urzędy i dostojności, a między innemi, wicehrabiego *Chateaubriand* ministra stanu posłem do Anglii na miejsce Xięcia *Decazes*, i *Hrabiego Serre* ministra stanu, członka izby deputowanych, posłem do *Neapolu* na miejsce Xięcia *Narbonne Pelet*, który, równie jak pierwszy, wymówił się od dalszego sprawowania poselstwa.

Pewny znakomity francuz postanowił był weyść na wierzchołek góry w kantonie szwajcarskim *Glarus*, mającey 8,925 stop wysokości, i wiecznym pokrytey lodem, pomimo odradzania mu górników i wszystkich okolicznych mieszkańców, którzy podobnego przedsięwzięcia niebezpieczeństwo znali. Jeszcze nie doszedł na wierzchołek, gdy spojrząwszy na niezmierzone okiem przepaści otaczające górę, nie tylko stracił ochotę dalszey wędrówki, ale przewodnikowi powiedział, iż krokiem ani na przód, ani w tył nie stąpi. Napróżno przewodnik przekładał mu dziwaczność tego postanowienia; francuz składał się niemożnością stąpienia i kroku. Rzęsiste łzy puciły mu się z oczu; a przewidując okropną i nieodzowną śmierć z głodu, do był *pugilaresu*, napisał w nim ostatnią swą wolę i oddał przewodnikowi dla odesłania podług adresu. Szczęśliwym trafem przybyła pomoc, i za ledwie z naywiększem wysileniem zdołał zeyść na dół.

WŁOCHY.

(z *Gaz. Warsz.*) *Rzym, dnia 22 grudnia*. Od niejakiego czasu przybył tu z wyższych *Włoch* *Margrabia Paulluci*, jenerał rossyyski. *Hrabia Ilański*, poseł rossyyski, dał dla niego onegdaj świetną ucztę. Wspomniony jenerał pojechał wczoray do *Neapolu*.

Miasto tutejsze, którego ludność przez wojny i podczas rządu Napoleona zmniejszyła się ze 160,000 na 90,000, liczy znowu pod łagodnym berłem Piusa VII, 140,000 mieszkańców. Kardynałów jest 50, z których blisko 30 mieszka w kraju papieżkim. Przeszło zaś 20 kapeluszków kardynalskich jest jeszcze do rozdania.

(z *Korr. Warsz.*) Piszą z Rzymu pod dniem 20 grudnia co następuje: „Od 15 dni mamy czas prześliczny. To zaś prawdziwie nadzwyczajnym jest zdarzeniem, iż drzewka morelowe w stronie wschodniej góry Maryusza mają owoc tak dojrzały, jakby podczas wiosny. Tak przyjemny czas podoba się zaiste mieszkańcom; lecz to ich zasmuca, że po wsiach taka susza panuje, iż dla napojenia bydła trzeba je o 5 i 6 mil pędzić do rzeki Tybru, Anio i Stura.

Genoa, dnia 28 grudnia. Dnia 24 b. m. wieczorem zaczęło okropnie błyskać w stronie południowej, i morze przy małym wietrze było nadzwyczajnie wzburzone. O północy ustał zupełnie wiatr; lecz morze było burzliwsze. Wkrótce rozdzieliliśmy 5 tonących okrętów, i prawie tyleż rozbitych. Słychać, iż oprócz małych statków, przeszło 60 okrętów utonęło. Dotąd wydobyto z morza blisko 160 trupów. Badacze natury przypisują ten wypadek trzęsieniu ziemi pod morzem.

HISZPAŃJA.

(z *Gaz. Warsz.*) *Madryt, dnia 24 grudnia.* Niedawno powalano błotem kamień konstytucyjny w *Onda*, w prowincyi Walencji. Burmistrz *Queroe* zwołał natychmiast magistrat, i stanawszy z osadą i duchowieństwem około kamienia, puścił sobie krew w obecności wszystkich, i nią oczyścić porobione plamy.

Tak nazwane wojsko *wiary*, przeciwne konstytucyi, i wynoszące 1200 ludzi, rozpoczęło w Nawarrze działania wojenne. Ciągnąc przez prowincyę, obaliło kamienie konstytucyjne i nowe władze ustanowiło. W okolicach *Bonzeeo* odparło oddział półku toledańskiego, który generał *Bannos* wysłał przeciwko niemu.

Drukowane w *Algesiras* pismo sprawia tu niemałe wrazenie. Mówi w nim autor pokwakrowsku do Króla: „Rządź tak, jak wypada w dzisiejszym wieku, to jest, podług zasad wspaniałości i dobroci; otocz się światłymi przyjaciółmi ludzkości; oddal od siebie chytrych pochlebców, którzy cię upodlają, a będziesz bezpieczniejszy, a niżeli był stry ty twój *Ludwik XVI*, wpośród swoich szwajcarów, w warownym zamku *Louvre*.”

Dnia 29. Rząd myśli zebrać kilka korpusów wojska dla przywrócenia siły spokojności i porządku w *Sewilli* i w *Kadyxie*. W tym celu zebrała się dnia 24 t. m. nadzwyczajna rada stanu, której podano stosowne poselstwo od rządu. Generał *Castagnos* mówił na tém posiedzeniu z zapalem przeciwko postępowaniu miasta *Sewilli*. Uchwalono nakoniec wydać rozkazy kilku korpusom, aby wyruszyły. Dowódcą wojska ciągnącego ku *Sewilli*, mianowany został generał *Campoverdo*.

Dnia 20 b. m. batalion półku *Espanna* wrócił do *Kadyxu*, a powiększenie to siły wojskowej zaspokoilo mieszkańców. Batalion ten wyszedł był dawniej z tego miasta dla niewpuszczenia Barona *Andilla*.

Municypalność i gwardya narodowa w *Kadyxie* przesłały adres stanom, oświadczając im wdzięczność za uchwałę z dnia 15, iż terazniejsi ministrowie nie posiadają dostatecznej siły moralnej. „*Kadyx* (słowa są adresu) pragnie tylko konstytucyi. Nigdy nie splamił tej sławy, iż był kolebką wolności, a przy rozbiciu się okrętu oczyzny, jej wybawcą. Skoro dzisiejsi ministrowie będą oddaleni, a powróci zaufanie, wtedy *Kadyx* i władze jego okażą posłuszeństwo rządowi konstytucyjnemu.”

Prefekt Walencji z powodu ostatnich ruchów, wydał odezwę do mieszkańców, wzywając ich, aby się nie łączyli z burzycielami, którzy nie przestają mieszać publicznej spokojności. W

skutku tej fodezwy spokojność została wkrótce przywróconą.

Dnia 30. W *Bilbao* przerwana była spokojność na czas niejaki. Banda wojska zwanego *wiary*, okazała się przed bramami tego miasta, i wystrzeliła kilka razy na przedmieściach, co przestraszyło obywateli. Władze wysłały naprzeciw tym burzycielom oddział jazdy, ale ci nie czekając spotkania się, spieszenie uciekli.

PORTUGALIA.

(z *Gaz. Warsz.*) *Lisbona, dnia 24 grudnia.* Gazeta rządowa tutejsza zbija pogłoskę o rozruchach w *Koimbrze*; twierdzi owszem, iż tam zupełna spokojność panowała i panuje.

Komisysja konstytucyjna zdała dnia 18 b. m. sprawę stanom o korespondencyi Królewica, następcy tronu, z oycem. Chwali postępowanie jego i przywiązanie do nowego systematu, a co się tyczy środków, jakie Królewic uważa za konieczne potrzebne do utrzymania spokojności w *Brezylji*, radzi komisysja oświadczyć Królowi, iż stany nie omieszkają ich użyć. Wniosek ten jednomyślnie przyjęto. Przeczytano potem wszystkie listy Królewica. W drugim liście donosi o wypadkach w *Cuyanie*, i skarży się na jeñeralnego dyrektora policyi w *Rio-Janeiro*, którego musiał zrzucić z urzędu, a innego sędziego, przychylnego konstytucyi, na jego miejsce mianować. W trzecim liście pisze, iż będąc na teatrze, dowiedział się o uwięzieniu Barona *Rioseco*, szefa szwadronu, który chciał mu podać odezwę przeciwko rządowi, i wyniemł kilku spółników spisku swojego. Poymano ich zaraz i mają być posłani do Portugalii.

W ciągu dalszych obrad względem konstytucyi, trudniły się stany artykułem, który stanowi, iż siła zbrojna zostaje pod rozporządzeniem Króla. Dodano wyraz *narodowa*, aby nie przyjęto na żołd krajowy szwajcarów i innych cudzoziemców. Przyjęto jednomyślnie następujący artykuł, chociaż w nim jest nagana rewolucyi naszej. Stanowi bowiem, iż siła zbrojna powinna tylko być posłuszną; iż nigdy nie może być zgromadzeniem obradującym, i że powinna wypełniać rozkazy władz konstytucyjnych.

Deputowany *Carneiro* oskarżył ministra morskigo, iż wbrew rozkazowi stanów mianował urzędników bióra swego, nim jeszcze podał plan urzędzenia tegoż bióra. Wybrał zaś niezdatnych ludzi. Wezwwały stany wspomnianego ministra, aby się w tej mierze wytłumaczył.

TURCYA.

(*Gaz. Warsz.*) *Stambuł, dnia 10 grudnia.* Porta trudni się ciągle zgromadzaniem nowych wojsk dla zupełnego przytłumienia buntu w *Morei*. Panuje tu od niejakiego czasu dosyć dobra spokojność, ale wbijanie codziennie na pal głowy niewinnie traconych greków, z którymi turcy jak z uzbrojonymi powstańcami postępują, aż nadto przytłumiają nam smutne położenie.

(z *Korr. Warsz.*) Zgromadzenie deputowanych greckich w *Mesolungi* (w *Peloponezie*) uchwalilo i ogłosiło konstytucyę, tudzież niepodległość narodu.

Senat grecki po powrocie floty do *Idry* wydał kilka ustaw. Celniejsze są takie: 1) Wysłać flotyllę ze 36 okręcików złożoną, z wojskiem lądowym do wyspy *Cypru*, dla wsparcia jej mieszkańców przeciw muzułmanom, którzy obchodzą się z nimi po tyrańsku. 2) Wyprawić eskadrę do wyspy *Kandy* dla ułatwienia i wspierania działań wojska lądowego tej wyspy. 3) Będzie wysłanych 15 okrętów dla krążenia po *Archipelagu*, i wybierania na wyspach tamtejszych podatków, które uchwalono na cały czas trwania wojny, ale połową mniejsze od tych, jakie te wyspy płaciły Porcie podczas pokoju i t. d. Uchwały te senatu przesłane admiralicyi w *Idry* gorliwie uskuteczniłymi zostały.

Grecy peloponezcy mają już przeszło 20 tysięcy wojska należycie uzbrojonego, we wszystko opatrzonego, i znacznie na tryb europejskich wojsk wyćwiczonego.

DODATEK.

Pozew Łdyktalny.

Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Samowładnego Całą Rossyą etc. etc. etc.

1. Pozew przed Sąd Ziemski pttu Wileńskiego i razem exdywizorski funduszow Chodasewiczow i Sobolewskich, jednocześnie rozpoznawać się mających, po Dekrecie tegoż Sądu w roku 1821 miesiąca xbra 23 dnia ogłoszonym, kopią spraw, komportacją wszelkich dowodów na pretensorach i kredytorach obu tych mass przeznaczącym, na dniu 3 februaryi terażniejszego 1822 roku dla rozsądzania oczewistego odroczone, z powodzwa WW. Katarzyny z Mejerow Chodasewiczowej żony zmarłego Jana Chodasewicza obywatela Wileńskiego i jej potomstwa, przy assystencyi prawney a przez rezolucyą Sądu Ziemskiego pttu Wileńskiego dodanej obrony działających w referencyi do dekretów ziemskich powiatu Wileńskiego jednego niestannego daty 1316 8bra 13 dnia taxę i exdywizyą funduszow Chodasewiczowskich przeznaczającego, drugiego dyllacyynego na dniu 23 xbra 1821 roku ogłoszonego, akta inkwizycyi, weryfikacyi, kalkulacyi, kopią spraw, komportacją papierow na kredytorach i pretensorach do mass Chodasewiczowskiej i Sobolewskich obracających swoje stosunki decydującego. Mianowicie imo po WW Ludwika Adjunkta Uniwersytetu Wileńskiego, Tadeusza Buchaltera i Wiktorego synow, Scholastykę i Teresę córki i ich matkę Sobolewskich suksessorow zmarłego Marcina Sobolewskiego kaznaczeja, o decydowanie aktow inkwizycyi, kalkulacyi i weryfikacyi z intrat czasu posesyi tradycyjney domow Chodasewiczowskich pod N. 1351, 1352, 1353, i 1354, na Antokolu nad Wiliją i Wilenką rzekami położonych, od daty zajęcia onych w zawiadywanie swoje, aż po czas ukończenia się teyże posesyi wybieranych, na dosledzenie oraz wszelkich szkod, strat z rzeczy takowej posesyi dla Chodasewiczow domierzonych. Uczynienia z takowych intrat Sądowej oblikwidacyi przy udowodnieniu każdego grona kwitami i rewersami podług przepisu ustaw nie do dzisiejszego przypadku sprawionemi. Skassowania wszelkich przez tychże Sobolewskich do mass Chodasewiczowskiej zastosowanych napastnie pretensyow, a przeciwnie, przyznania dla teyże massy na obżałowanych i ich ogólnych funduszach, za przebrane intraty czasu posesyi tradycyjney domow Chodasewiczowskich, onych zruynowanie i zniszczenie, jak równie za zdezeowanie ogrodow fruktowych tamże naydujących się, za roztracenie wszelkiej ruchomości, miedzi browarney w tychże domach zajętej, przeszło do 5000 rubli srebrnych wypadającej summy przysądzenia i oney w satysfakcyi kredytorom Chodasewiczowskim praznaczenia. 2do po WW Helenę matkę Leopolda syna Sidorowiczow z dokładem opieki, oraz Karolinę z Sidorowiczow Karpowiczową przy assystencyi męża, suksessorow zmarłego Franciszka Sidorowicza b. regenta Sądu Głównego Litt. Wileń. i go Departamentu, o komportacją wszelkich papierow, praw wieczystych z rzecznych dekumentow na kamienicę Pokołbowska zwaną a na ulicy Rudnickiey sytuowaną posługujących. O wyjaśnienie za jakim prawem ona posiadła suksessorowie jego i zmarły Sidorowicz dzierżał. O decydowanie w tej kategorii tego wszystkiego co się wykaże przez samą sprawę potrzebnym do spełnienia, jako to: aktow z posesyi, do nich komportacyi wszelkich dowodow, powrotu dokumentow, słowem wszelkich dowodow moc do władania tąż kamienicą nadających Uznania reindukcyi, rehabicyi lub exempcyi na rzecz massy Chodasewiczowskiej do teyże kamienicy, o przysądzenie na suksessorach Sidorowicza wszelkich summ tak w kapitalach, procentach z expensami, jeżeli się jakie okazać bydy należnemi, do zwrotu na rzecz Chodasewiczow i onych na naypewniejszych funduszach ubezpieczywszy dla kredytorow tychże Chodasewiczow, w lokacyi oddania, 3to po Dominika Zaykowskiego b. Radnego miasta Guher. Wilna i tradycyjnego possesora domow Chodasewiczowskich. O akta inkwizycyi, weryfikacyi i kalkulacyi z pobierania

w onych intrat wszelkiego rodzaju, o oblikwidacyą Sądową z tychże pod obowiązkiem usprawiedliwienia się ze wszystkiego przy złożeniu na to dowodow, kwitow, rewersow prawnie działających, presuperatę z onych przysądzenia dla massy Chodasewiczowskiej na tymże Zaykowskim i ilość takową dla kredytorow teyże massy w lokacyi postąpienia. Znikczemnienia jego wszelkich nieprawnych stosunkow, i od nich massę na zawsze uwolnienia. 4to po WW Franciszka męża Brygidę z Czenokowskich żonę aktorkę rzeczny Bergiellow Regent. Gran. pttu Wileń. w stopniu zesłego Józefa Maciejewskiego i jego suksessorow będących, takż tradycyjnych possesroow domu Chodasewiczowskiego pod N. 1351. nad Wilenką rzeką położonego, o decydowanie równie aktow inkwizycyi kalkulacyi z wybieranych intrat z posesyi tradycyjney tegoż domu od roku 1808 do 1815 roku przez suksessorow Maciejewskiego, a od tey daty do roku 1816 gbra 20 przez samą Bergiellowę, od tey zaś epoki po dzień dzisiejszy uznania weryfikacyi rachunkow z rzeczy mianey administracyi i sądowej nad tymże domem takowego rachunku usprawiedliwienia dowodami prawnie działanemi pod odpowiedzią z własnych samego W. Regenta Bergiella funduszow, zobowiązania tychże obżał. Bergiellow do złożenia dostateczniejszego pojasnienia co do wyboru i przychodu intrat z tegoż domu przez ciąg swojej posesyi pobieranych, zasądzenie summ dla massy Chodasewiczowskiej na tychże Bergiellach, za zruynowanie domu, uszkodzenie miedzi browarney, oraz roztrwonienie ruchomości i zniszczenie ogrodu, wogolności jakie się tylko wyswiecą przez objaśnienia samey sprawy i po wyexpedyowaniu aktow wykażają się bydy należnemi do zwrotu z procentami i expensami wypadającymi przyznania, takowych ubezpieczenia na pewnych obżał. funduszach i w lokacyi kredytorom Chodasewiczowskim wydzielania, nakazania zwrotu wszelkiej ruchomości i miedzi browarney w tymże domu podług inwentacyi urzędowej w roku 1816 xbra 28 dnia przez Xięcia Józefa Giedroycia Sędziego Ziemskiego Wileńskiego spełnionej, konieczno naydywać się powinny i według inwentarza w roku 1808 Maciejewskim przy podaniu tegoż domu w tradycyjną possessyą sporządzonego, zajętej, bonifikowania wszelkich szkod, strat z tego względu obżał. Chodasewiczow doniesionych. 5to Po Ur. Ignacego Górskiego wpierw tradycyjnego possesora poźniej sądowego administratora domow Chodasewiczowskich, o decydowanie podobnie z nim aktow inkwizycyi, kalkulacyi i weryfikacyi tak z posesyi tradycyjney domow Chodasewiczowskich pod N. 1352, 1353 i 1354 nad rzeką Wiliją za arsenałem położonych, od roku 1814 do 1816 gbra 20 possy-dowanych, jako i dla sprawdzenia rachunku z rzeczy utrzymywanej nad tymiż domami sądowej administracyi, od ostatniej daty po czas dzisiejszy spełniający się, sprawdzenia wszelkich onego szczegółow kwitami lub rewersami podług prawa sporządzić się powinniemi, skassowania pretensyi Górskiego o czer. zł. 1,030 zastosowanej jakby za obligiem (którego nigdy nie nie było w naturze, ale tylko do powiększenia długow Chodasewiczowskich zmysloney) i od oney massę na zawsze uwolnienia i oswobodzenia, nakazania złożenia Górskiemu poręki dobrze osiadłego obywatela na cel odpowiedzialności, za obrocenia pieniędzy administracyynych na swóy użytek, i na zabezpieczenie dalszych pretensyow przez massę Chodasewiczowską na nim poszukujących się, zmuszenia onego do złożenia natychmiast pieniędzy administracyynych w lokacyi sądowej w tey ilości, którą sam w swoich rachunkach pokazał, pod karą za sprzeciwieństwo nakazowi sądowemu, o zwrot wszelkich sprzętow, ruchomości, miedzi browarney w tychże domach pod czasem spełnienia tradycyi i przy inwentacyi urzędowej przez Górskiego zabranych in natura, za strwonienie innych efektow a mianowicie domow zniszczenie i zruynowanie, spustoszenie ogrodow i w nich szczepow fruktowych pofrymarczenie, wyprzedanie lodowni żydowi i dalsze wszelkie dla massy Chodasewiczow poczynione szkody straty przez akta dosledzić się powinny, za takowe więc sądzienia na obżał. Górskim summ wszelkich przy

objaśnieniu sprawy w ilości pewney wynosić się mających na rzecz massy Chodasewiczowskiej z wypadającemi procentami i expensami prawnemi przyznania, i one na funduszach pewnych tegoż Górskiego ubezpieczwszy, oddania na satysfakcyę kredytorem tychże Chodasewiczow, znikczemnienia wszelkich obzał. Górskiego pretensyow, jakowe tylko niezostaną dowodami wedle prawa sprawionemi sprawdzone, i od tych massę nazawsze uwolnienia, ukarania tegoż Górskiego za nie spełnianą sądową administracyą; roztrwoniemienie ruchomości, a dalszych rzeczy wielu osobom nieprawnie zawładnąć pozwalającego. 6to. Po starozakonnych Elia za Mendelowicza Agresta, Pesię Szymchowę Nechisowę matkę Wolta Szymelowicza syna, Leję córkę z dokładem męża Leyzera Podrabinka szkoły izraelskiej Wileńskiej successorow zeszłego Szymela Wolfowicza Nechisa, possessorow arendownych domow Chodasewiczowskich z ręki wprzód Sobolewskich potym Górskiego będących, oraz Mowszę i Nisela Litmanowiczow, dzierżawcow arendownych browarow i słodowni w domach Chodasewiczowskich pierwo Sobolewskich poźniej od Górskiego sobie wydawanych, oraz wykazania podprzysięg (wedle obrządku podług statutu Alexandra Króla Polskiego 1506 roku ustaw polskich zastrzeżonego) wiele za takowe domy wnosili im pieniędzy i jeżeli jakie były spełniane w onych erekcyach, o zaprzysiężenie wszelkich na to wydatkow poczynionych, sadzema na nich także za zdezolowanie tychże domow na rzecz massy Chodasewiczowskiej najmniej na każdym poszczególnie po rubli sr. 2500 takowej ilości z pewnych ich funduszow uzyskania i oddania w satysfakcyę kredytorem. 7mo po Wilhelma Refelda i administracyą massy jego pod konkurs oddaney, o zasądzenie summ za inskrypcyami należnych w kapitale procentach, od daty nastania zawinienia po datę ninieyszą, oraz za nabrane piwo dubeltowe z browarow Chodasewiczowskich, takoz z dołączeniem procentow, przysądzoną na rzecz massy Chodasewiczowskiej na obzał. Refeldzie sumę oddania w lokacyę teyże massy kredytorem. 8vo po W. Stanisława Drzewickiego b. Pisarza Ziem. Wileń. pttu gno W. Medena Konczę Skarbn. pttu Kowieńskiego. 10 po PP. Miłosierdza na Sawicz ulicy rezydujące. 11 po PP. Maryawitki Wileńskie. 12 po WW. Szymona i Barbarę Klukowskich. 13 po W. Szukowę professorow i successorow dalszych professora Szuka z dokładem opiekunow, oraz dalszych wszystkich kredytorem i pretensorow realnych i napastnie swoje stosunki do funduszow Chodasewiczowskich obracających a takoz wszystkich a wszelkiego rodzaju kredytorem i pretensorow Sobolewskich w proźbach ogólnie ze wszystkiemi: o przeznaczenie tacy wieczystey wszelkiego po zeszłym Janie Chodasewiczu pozostałego funduszu i kredytorem realnych ulokowania na 15ym procencie tylko od summ kapitalnych liczyć się powinny. Wyznaczenia komornika dla pomiaru gruntow pod zabudowaniami i prócz tego do kilkunastu włok bydź powinno, oszacowania go stosownie do położenia miejsca i gatunku ziemi, poczym oddania na satysfakcyę w wieczyste władanie kredytorem, o przyznanie połowy wszelkiego majątku i funduszu po ś. p. Chodasewiczu pozostałych, dla obzał. Chodasewiczowey jako za wspólne pieniądze ze spólnego zbioru nabytego na przysądzoney przez Sąd Ziemski pttu Wileńskiego połowie, ulokowania w części summ kredytorskich, do których obligow sama Chodasewiczowa pisała się (choćż zwoli męża nie zaś aby miała wzięte pieniądze obracać na swój użytek) pozostałą zaś resztę od satysfakcyi takowej w pewnych i nieobiekcyowanych funduszach dla niej przysądzenia i ubezpieczenia z przeznaczenia pewney ilości z ogólnych funduszow i summ gotowych dla żalującego Chodasewiczowey na utrzymanie jej życia do ukonczenia rozprawy. O znikczemnienie wszelkich niestannych Dekretow, gdziekolwiek bądź na obojgu Chodasewiczach otrzymanych, a tym samym skassowania wskazow w onych nad przepis prawa pozapisywanych, detrukcowania summ opłaconych kredytorem z poszukujących się przez nich należnościow, podług okazać się mających kwitów na kapitały i procenta, a nawet i przez wyjaśnienie samey sprawy wypróbować się mających. Przeznaczenia na kim wypadać będzie komportacyi i reprodukcji papierow i wszelkiego rodzaju dowo-

dow do objaśnienia sprawy posługiwać mogących pod obowiązkiem oney oprzysiężenia. Decydowania podobnież z kim tylko okaza się bydź potrzebnymi akta inkwizycyi, kalkulacyi i weryfikacyi, z obowiązkiem złożenia do nich wszelkich dokumentow, posługujących również pod juramentem wykonać się na nieujawnieniu onych powinny. Uznania na wszystkich kredytorem i pretensorach do konkursu Chodasewiczow niestawających amisyi w rzeczy przez nich nieobjawioney, z obowiązania każdego z tychże kredytorem do usprawiedliwienia juramentowego wszelkich swoich należnościow, w massie po zeszłym Chodasewiczu pozostałych poszukujących się. Starozakonnym zaś uznania przysięg stosownie do obrządku ustaw Polskich mianowicie w Statucie Alexandra 1506 roku przepisane. Utwierdzenia dowodow wszelkich ze strony massy Chodasewiczowskiej złożyć się mających, i za nimi sadzenia dla teyże massy na debitorach summ w kapitalach, procentach z dołączeniem prawnych expensow, takowych wyekskwowania na satysfakcyę kredytorem Chodasewiczowskim, do podziału oddania i postąpienia. Skassowania wszelkich poszukujących się summ przez kredytorem za dokumentami nie podług przepisu ustaw Polskich i Rossyjskich działać, i od tych massę na zawsze uwolnienia. Eliminaty wszelkich takowego rodzaju praw, dokumentow, kart, obligow etc z akt Sądowych nakazania, i strony do tego zobowiązania pod rygorem ustaw. W kategoriach osob duchownych niesądzenia większego procentu nad 6 od sta, a to podług zastrzeżenia praw polskich mianowicie Konst. 1775 roku, przeznaczenia poręki na kim tylko proszonym będzie ze strony massy Chodasewiczowskiej, i okaże się potrzeba decydowania. Użycia przez Sąd Ziemski pttu Wileńskiego wszelkich szrodkow do uzyskania rychłego summ, na rozmaitych osobach poszukujących się, a do massy dłużnych przy dozwoleniu nawet zajmowania samych osob na wyrodek w razie dalszego ichże funduszu niewystarczenia lub niewynaydzenia, przeznaczenia takowych na satysfakcyę kredytorem realnym Chodasewiczowskim. Spełnienia publiczney licytacyi domow Chodasewiczowskich (jednak nie za mnieyszą sumę tylko podług najpierwszey oceny przez Magistrat Wileński z Gubern. skim Architektem robioney) stosownie do zaleceń JW. Wojeńskiego Wileńskiego Gubernatora Rymskiego Korsakowa, oraz wszelkiey a wszelkiego tytułu rochomości wyprzedania więcej dającemu z publiczney takoz licytacyi, którą poprzedzić powinny awizacye trzykrotnie w gazecie Kuryera Litewskiego pomieszczone, przeznaczenia nowey inwentaryi domow Chodasewiczowskich, albo w roku 1816 przez Sędziego Ziemskiego Wileńskiego Xcia Giedroycia spełnioney z weryfikowania sądow. Uznania bliźszości do dowodu i odwo- du samey Chodasewiczowey, Sadzenia tego wszystkiego dla żalującej Dół torki co przy samey sprawie proszonym i dowiedzionym zostanie zwolnością poprawienia się na tey lub wyniesienia nowych załob, oraz przypozwama do tego konkursu osob potrzebnych.

Roku 1822 miesiąca stycznia 16 dnia Wożny niżej wyrażony zeznając, iż tego pozwu edyktalnego kopią zgodną z oryginałem w sprawie WW. Katarzyny z Meierow Chodasewiczowey żony zmarłego ś. p. Jana Chodasewicza obywatela Wileń. i jej potomstwa, przy asystencyi prawney a przez rez. licyę Sądu Ziem. pttu Wileń. dodaney obrony działających, po wszystkie osoby tym pozwem zajęte dla wiadomości wszystkich do Redakcyi gazety Kuryera Litewskiego dla trzykrotnego zamieszczenia podałem i o stawianiu w Sadzie Ziem. Wileń. na dniu 3 februaryi teraźniejszego roku przeznaczony oznaymiłem. Datt ut supra. Wożny Sądu Ziemskiego pttu Wileń. Antoni Siewruk.

Roku 1822 miesiąca stycznia 16 dnia przed aktami Ziemskimi powiatu Wileńskiego stawając osobiście Wożny wyżej wyrażony takową relacyą podanego pozwu zeznał i w protokule zeznań Woźnienskich własnoręcznie rozpiął się. Przyjąłem Jan Zienkowiec Wileński Ziemski Regent.

Roku 1822 miesiąca januaryi 17 dnia takowy pozw edyktalny redakcyą może umieścić do gazety Kuryera Litewskiego, poswiadczam Sędzia Ziem. Wileń. Jan Pisanko.

Wilno dnia 25 Stycznia 1822 Roku v.s.

TURCYA.

D. 29. Roboty w tutejszej zbrojowni morskiej idą z pośpiechem, dla uzbrojenia pewnej liczby okrętów, które mają być wysłane z wojskiem i żywnością do twierdzy w Morei. Turcy bronią dotąd mężnie twierdzy *Napoli di Romania*; lecz Grecy otrzymali świeżo znaczne posiłki i ściśle opasali zamek *Lepanto*. Grecy zajęli znowu *Ateiny*, i sposobią się do opanowania cytaelli, zdobyli już kilka zewnętrznych szaniec.

Basza *Saloniki* (wyraża daley *Dostrzegacz austriacki*), zająwszy półwysep *Kassandra*, zawarł układ z mieszkańcami góry *Athos*, którzy obowiązali się złożyć broń, a za to żadnemu uzbrojeniu Turkowi niewolno weyść do ich okolic.

Nie dotąd nie przerwało publicznej spokojności w stolicy tutejszej i okolicach. Turcy i chrześcijanie trudnią się zwyczajnymi swoimi czynnościami. Wszakże dnia 20 b.m. uczniowie tureccy wznieśli niejaki rozruch. Wiadomo, iż w *Stambule* kilka tysięcy młodzieży uczy się w szkołach przy meczetach. Ci, którzy należą do meczetu Sultana *Mahometa II*, mają największe prerogatywy, i są gorliwymi stronnikami islamizmu. Jeden z ich nauczycieli, człowiek światły, został niedawno wygnany za nierostropną mowę o środkach rządowych. Dowiedziawszy się o tem uczniowie, zebrani w liczbie 2,000, poszli do pałacu muftego, i żądali powrotu swojego nauczyciela. Dla okazania zaś, iż nie chcą dopuszczać się

gwałtu, złożyli broń, a włożyli za pas alkoran i inne książki naukowe. Tłum ten wzbudził niejaka trwogę, i tego dnia nie było zapowiedzianej rady u muftego: Wielki Wezyr pośpieszył ze strażą swoją, przywrócił porządek, i uczniowie otrzymbawszy zapewnienie, iż wkrótce odzyskają wygnanego nauczyciela; rozeszli się spokojnie.

Smyrna. dnia 30 listopada. Jeszcze niekiedy pastwią się Turcy nad nieszczęśliwymi Grekami; szanują atoli innych chrześcijan, co przypisać należy obecności zagranicznych fregat. Fregata niderlandzka wypłynęła ztąd dnia 16 b.m. a dowódca jej *Van der Loeff* przez postępowanie swoje zjednał sobie powszechny szacunek. Znajduje się w porcie tutejszym inna fregata niderlandzka, którą kapitan *Polders* dowodzi.

AMERYKA PÓŁNOCNA

(z *Gaz. Warsz.*) W *Vermond*, w Wirginii, 40tu ludzi odbyło wielkie polowanie na wiewiórki. W 48 godzinach zabito 4,661 wiewiórek, a po dług dawnego zwyczaju amerykańskiego, z mięsa ich zrobiono wielki pasztet, na który 275 osób zaproszono.

Kurs wileński na assygnaty. od dnia 20 january rubel srebrny, 3 ruble kop. 86½, czerwony złoty nowy rubli 11 kopiejek 78½, stary rubli 11, kopiejek 59½, imperyal rubli 37 kop. 55.

Wolno drukować F. N. Golański Czl. Kom. Cenz. — w Wilnie w Drukarni Redakcyi.

1. *Likwory rozmaite, w butelkach opłatanych, jako też gładkich i Essencya z Tryestu, znajduje się do sprzedania u Józefa Kopsha. Równie francuskie suszone konfitury, i tym podobne.*

Pozew Edyktalny.

1. Wedle ukazu Jego IMPERATORSKIEY MOSCI Samowładnego cała Rosyą etc. etc. etc.

Urodzonym Józefowi i Johanie z Leparskich Burniewiczom b. w. Marszał. Szawel. Teresie z Parafianowiczow matce, Józefowi synowi Szulcom, Szambell. b. dworu pol. Józefowi Białozorowi Prezyden. Gran. Gubern. Trzeciej Instancyi Onufremu i Antoninie z Herubowiczow Lutkiewiczom Marszał. Szawell., Tadeuszowi Szemiutowi Marszał. Szawell., Janowi Leparskiemu Poruczn., Markowi Szemiethowi Podkom. Szawell., Konstancyi Rott. matce, Tadeuszowi Sędziemu Gran. Szawell. synowi Onoszkowi, Ignacemu, Antoniemu i Michałowi Grudzińskiemu Dworzan. successorom zeszłego Tomasza Grudzińskiego Rott., Janowi Szemiethowi Ciwun. Retowskiemu, Józefowi Billewiczowi Mar. Rosien. Kajetanowi Mirskiemu Sędziow. Ziem. Szawell., Michałowi i Janowi braciom Chlewiskim Podstol., Zmudz. Andrzejowi Stanisławowiczowi Kaczyńskiemu Pół. Woysk. Pols. Pozew przed Sąd Ziemski pttu Szawell. na rok dopiero sądzące się Trzykrólskie, z powodztwa Urodz. Bogusława Białoblockiego Adwokata i Regen. Sądów Wileń., Jana Rusieckiego Rott. Brask., Wincentego Witkiewicza Chor. w. pol. i Bonifacego Butkiewicza, wyniesiony odzownie do dowodów w sprawie złożyć się mających, a pryncypalnie do Dekretu Remissyynego Wileń. Gł. Sądu 2go Departamentu, daty, dnia 5 kwietnia 1821 r. o to: urodzeni Wincenty i Tekla z Szemiutow Leparscy Sędziowie Grodz. Szawell. oddając w zameżcie córkę swoją Johannę Leparską za obzał. Burniewicza, acz niemieli żadnych gotowych pieniędzy, prócz drobnej i szczupłej ruchomości, spisawszy wszakże na obzał. niby debitorach znaczne summy tym to Burniewiczom, prawem w roku 1816 junii 26 datt eorundem przed dellegowanym Regen. przyznanem, wyrzekli się i zapisali. Czynność takowa więcej dla chluby podobno nastąpiła, aniżeli w rzeczy samej była, nieinteresowała nikogo, gdy niedotykała osobistej krzywdy. lecz gdy później

obzał. Burniewicz. chcąc zatrzeć aktualne żałcych kredytorów należności, tabellową przez Urodz. Leparskich summę za aktualną kondyktowie na krzywdę żał. policzywszy, owszem ceną znacznie pomnożywszy, a w rzeczy samej zgola nie od obzał. kredytorów niebiorąc, lecz drobne cząstki, potąd u tychże obzał. utrzymując, prawo tytułu zastawne obżalowanej Burniewiczowej, na zasłonięcie swego funduszu, od istotnych wierzycieli, wydał. za tem zaś prawem bez danych pieniędzy nastąpił, gdy obżalowana Burniewiczowa, do majątku obzał. Burniewicza nienależnie regulując pretensy, w rzędzie istotnych kredytorów, siebie umieszczenia żąda, dla tego żalujący i z gatunku sprawy i z myśli Dekretu Remissyynego Sądu Gł. pozywają obzał. prosząc: summę na obzał. debitorach przez Urodz. Leparskich pokazanych, jako potąd nieściągniętych, do masy funduszu obzał. Burniewiczow zasądzenia, wrazie zaś okazania się ich niebyłości, tym samym zajęcie większej ilości w prawie zastawnym, tegoż prawa zastawnego w całku znikczemnienia, pretensyi obzał. Burniewiczowej skassowania. Jeżeli zaś z dowodów pisma, wykrytym zostało wzięcie przez obzał. Burniewicza summy od obzał. kredytorów, aktualnej a niekondyktowej; w takiej tylko ilości, lokacyi dla obzał. Burniewiczowej po zaspokojeniu wszystkich aktualnych kredytorów, jako ostatni stopień mającey, decydowania, z wolną poprawą żaloby.

Roku 1822 miesiąca stycznia dnia 18 Wożny świadcze iż tego pozwu kopie z autentykiem zgodne w sprawie WW. Bogusława Białoblockiego Adwokata i Regenta Sądu Gł. Litt. Wileń. Jana Rusieckiego Rott. pttu Brask. Wincentego Witkiewicza Chor. Woysk. Pol. i Bonifacego Butkiewicza oczewisto w ręce, jedną JWW. Józefowi i Johannie z Leparskich Burniewiczom b. w. Mar. pttu Szawell. w dobrach Poawdruwii a zaś kopią po wszystkich JWW. i WW. pozwanym dla powszechny wiadomości, do Kurjera Litt. podałem, i o sprawie w Sądzie Ziemskim Szawelskim, z instancyi kredytorów masy JW. Józefa Burniewicza b. w. Mar. Szawell. na Rokach Trzykrólskich 1822 roku zaprowadzoney, zawiadomilem.

Wincenty Nowicki Wożny pttu Szawell. Wolno drukować Prezydent Ziem. pttu Szawelskiego Józef Giedymin.

1. Wedle Ukazu Jego IMPERATORSKIEY

Mości Samowładnącego Całą Rosyą etc. etc. etc.

Pozew edyktały do Sądu Ziemskiego Ptu Szawel. mocą Remissy Sądu Gl. Lit. Wileń. Departamentu 2go imieniem Ur. Wilhelma Szleyera Doktora Medycyny, z Urodzonymi Józefem i Johanną z Leparskich Burniewiczami, b. Vice-Mar. Ptu Szawel, roku 1821 apryla 5 dnia zaszeley na ostateczne rozsądzenie, i rozpoznanie tak między Szleyerem i Burniewiczem Vice-Mar. wzajemnych stosunkow jako też i wszystkich kredytorow do massy ogólnego funduszu Vice-Mar. Burniewicza, szczególnie dobr ziemskich Nemeyske i Poawdruiwicz zwanych w Pcie Szawelskim położonych zbierających się, które na satysfakcyą aktualnych kredytorow, przez oświadczenie pierwsze 1809 marca 24, drugie 1820 junii 1 w Ziem. Ptu Szawel. naczynające, i skutkiem takowej Remissy Sądu Gl. roku 1822 stycznia 17 dnia w Ziemstwie Szawel. pierwiastkowego dyllacyjnego nastalego Dekretu, oświadczą i ostateczną rozprawę między Ur. Vice Mar. Burniewiczem i wszystkimi jego kredytorami oraz pretensorami na kadencyi Trzykrońskiej 1822 roku przeznaczającego: z powództwa Urodz. Józefa Burniewicza b. Vice-Mar. Ptu Szawel po Urodz. Kazimierza Straszewiczowej Mar. Ptu Upit. Franciszka Lopańskiego Sędziego Ziem. Ptu Upit. Kazimierza Burbę Woyskiego Ptu Szawel. Benedykta Białobłockiego Regenta i Adwokata Sądu Gl. Wileń. Eustachego Karpia Mar. Guber. Lit. Wileń. Jana Rusieckiego Rot. Ptu Brast. Zenona Burniewicza Pisarzewicza Ptu Upit. Ildelfonsa Demontowicza Regenta Grodz. Ptu Szawel. Wincentego i Johannę Witkiewiczow, Karolinę Szydłowską, Jana Jawłowskiego, Annę Buywidową, Ludwika i Teklę Jesielskich, Teresę Węckiewiczową Kapit. woysk Ross. Franciszkę Rewerowiczową, Tomasza Komorowskiego Porucznika woysk Pol. Ildelfonsa Maliszewskiego, Barbarę Naydowiczową, Tomasza Miniatta Chor. woysk Pol. Teklę Leparską Sędz. Grodz. Ptu Szawel. Johannę z Leparskich Burniewiczow Vice-Mar. Ptu Szawel. X. Stanisława Korłowskiego, Jana Dowgiałły Chor. Ptu Now., Ignacego Woyskiewicza Porucz. woysk Pol., Józefa Narkiewicza Sędz. Grodz. Szawel., Franciszka Bonfata Oboz. Ptu Upit. Marcsego, Sagayły Buhaltera Exakcyi Szawel., Stanisława Rauby, Adama Korobiewicza b. Assesor. Upit., Jana Szemiotha Ciwon. Ret., Stanisława Kaminskiego Rot., Antoniego Zaleskiego Por. woysk Pol., Krzysztofa Drowanowskiego, zeszłego Ignacego Kielczewskiego sukcesorów, Jana Piotrowskiego, Bonifacego Butkiewicza Chor., Jana Radziwillowicza, Józefa Zukowskiego, Wiktorję Tartyłową, Józefa Włosowskiego, Henryka Szemymianego Kupca Nitawskiego, Józefa Kobylińskiego Kapit. woysk Ros., X. Plebana Omolskiego, Plebana Eyragol., X. Stanisława Staszkiewicza Altar. Dawjatow. X. Adama Pawłowskiego Plebana Nowożagor., X. Franciszka Stankiewicza, Altar. Zagor., X. Michała Dawszewicza Altar. Zagor., X. Marcina Remizewicza Altar. Radziwillowskiego, X. Jerzego Woyskiewicza Kanonika Zmudz. X. Jana Darguza Kanonika Inflan. Plebana Pozwityn., X. Antoniego Kosa Kanon. Inflan. Plebana Janisz., X. Jana Tyszkiewicza niezującego i jego sukcesorow Wilhelma, Jerzego Szleyera Doktora Medycyny, tudzież Jana Firanta, Andrzeja Bugiewicz, Starozakon. Symona Zelkanowicza Jofe. Szmyły Josielowicza, Kazimierza Kozielewicza, Urodz. Eufrozynę Brzezinską i potomstwo, z układem opieki, Bartłomieja Walula i dalszych, jakiegokolwiek stosunki mieć mogących, w rzeczy zaś oto: po śmierci Jana Burniewicza Pisarza Grodz. Upit. oycy żał. Vice-Mar. Burniewicza, dobra Nemeyske w Pcie Szawel. położone, obciążone długiem, na żał. Burniewicza i dalsze jego rodzeństwo prawem naturalney sukcesyi spadły, a dobra zaś Poudruwie, w tymże Pcie Szawel. położone, za darownym zapisem Tekli z Borodiczow pierwo Burniewiczowey potem Komorowskiej, babce swojey sam jeden żalcy otrzymał, debita Jana Burniewicza przechodzące wartość dóbr jego ziemskich Nemeyske zwanych, a z nieprzyja-

znym, ówczesnych okoliczności urosłe, spowodowały żał. i cale rodzeństwo onego, do zaofiarowania wszelkiey z oycy Jana Burniewicza pozostałości na satysfakcyą aktualnych kredytorow, w tym więc celu 24 marca 1809 roku na Taxę i Exdywizyą w Ziemstwie Ptu Szawel. uczynione zostało oświadczenie, lecz kredytorowie z nieodpowiedzialności dóbr Nemeyske, debitom przez zeszłego Jana Burniewicza w różnym zaciągniętym względzie przewidując stąd, w Exdywizyi pewnych części swoich poszukiwań utratę postarali się wejść w uprojektowany korzystney dla siebie z obżał. Burniewiczem układ i wtenczas oświadczeniem swey powolności, tak w odstąpieniu procentow, jako też i w użyczeniu prolongaty czasu do wypłaty realnych debitow od żał. Burniewicza, wyjeżdżali obligi, na debita przez oycy jego Jana Burniewicza zaciągnięte z odliczeniem w kapitał wszystkich procentow, i z ewikcyą na dobrach Poawdruiw w żadnym względzie, za długi Jana Burniewicza odpowiedzi nieuległe, niewzglądając wszakże żał. Burniewicz w rzetelność stosunkow pretensyi kredytorow oycy swojego, dobrą wiarę o niewiadomości nastania rzeczy, acz takowe obligi powydawał, przyrzucając na się obowiązek deportowania, w późniejszym czasie ta się wywiązała pewność, że niektóre inskrypcye. przez zeszłego Jana Burniewicza, bez wziętych pieniędzy wydane zostały, imię zaś z niepewnych rachunkow wzięły swoje nastanie, co w sądzie właściwym dostatecznie udowodnionym będzie, starał się żał. Burniewicz troskliwie aktualnych wierzytelci uspokoić, szukał do tego celu środków pomagających, na jakowy przedmiot, część znaczącą summy żony swojey Urodz. Johannę z Leparskich Burniewiczowey sakrifikował, a gdy i tak jeszcze znaczna massa pozostała deportowania debitow, żał. Burniewicz majątki Poawdruiw i Nemeyske w arędowną dziesięcioletnią ténutę za opłacać się powinne corocznie po rubli srebr. 4500 roku 1818 junii 22 dnia obżał. Szleyerowi postąpił, w tej rachubie, że rzeczona summa, z arędy każdoroczney, na opłacenie procentow kredytorom, i umniejszenie samych kapitałow, będzie niezawodną rekoymią, lecz obok tego, nierzetelność obżał. Szleyera, który mimo obowiązek kontraktem arędownym przyjęły, wyrzekł się opłaty arędy, jako z jego zamiarem niezgodney, a wysiłoney w wyszukaney własney korzyści, nad zakres inwentarzewy, szczególnie przez nadużycie właściańskich powinności, i rozmaite dopełniające się dezolacye, nadto jeszcze przez process w stosunkach obędnym, w porządku śledztwennym rozwinięty, gdy wykażał dotykalnie zamiar swoy na obalenie całkowitey sytuacji żał. wytyżony, gdy ogólne dobra Poudruw i Nemeyske władając, i wszelkie z onych intraty pobierając, uchyleciem się od opłaty należney arędy, pozbawił żał. z funduszu, na utrzymanie życia, z familią nieuchronnie potrzebnego i odjął sposobność wszelką żał. do uspokojenia subtelach przewodząc na żał. konwikcyę, powiększali swoje pretensye, i na obalenie caley sytuacji zabiegi czynili, więc bieg tych wszystkich naysmutniejszych okoliczności, a nadewszystko obowiązek oddania aktualnym wierzytelcom należności, spowodowały żał. do uczynienia dnia 1 junii 1820 roku w Ziem. Szawelskim oświadczenia, przez które wszelki swoy fundusz na Taxę i Exdywizyą celem usatysfakcyonowania kredytorow wszystkich oddał, w kolei czego w Ziemstwie Szawel. powództwem żał. Burniewicza z kredytorami i pretensorami jego Dekret Remissyny 1820 roku julii 16 dnia Taxę i Exdywizyą determinujący nastął, w skutek jakowej Remissy 1820 zjazdowe Exdywizorskie w majątku Poawdruiw w Pcie Szawelskim Dekreta 11 augusta 7 ostatni abra 2 dnia 1820

roku zakroczyły, poczem kiedy w skutek skargi przez obzał. Szleyera do Sądu Gł. Lit. Wileń. 2go Departamentu drogą apellacyi, przeniesionej namienionej wyż. Dekreta, Remissyyny Ziemstwa Szawel. i za nim pierwszorzędowe Exdywizorskie Dekreta, wyrokiem Departamentu, tegoż 1821 roku apryla 5 dnia ogłoszonym, skassowane zostały, i kiedy Sąd Główny takową sprawę z obzał. Szleyerem ze skutkow kontraktu arędownego na majątki Poawdruw i Nemeyksze roku 1818 junii 22 dnia nastalego, rozszczęgo o błędne pretensye, i ze wszystkimi kredytorami do funduszu żał. czyniącemi stosunki, za ostateczne rozsądzenie do tegoż Sądu Ziem. Szawel. odsyłając, przepisał onemu reguły, iżby po zmassowaniu ogólnego funduszu żał. Burniewicza debitora prawne jego kredytorom rekonicye uczynił i satysfakcyą tymże kredytorom, którzyby oney nie mieli, drogą inekwitacyi wskazał, co do prawa arędownego obzał. Szleyera, zaopiniował, i każdemu prawną dopełnił satysfakcyą, w razie zaś gdyby okazał się m. i. t. żał. Burniewicza nie dostatecznym na dopełnienie satysfakcyi kredytorom przez inekwitacyą, wówczas stosownie do prawa tak funduszu jego, zadeterminować nakazał. Mocą której Remissy Sądu Gł. w Ziemstwie Szawel. przez kredytorow i pretensorow zaprowadzony został proces, w którym roku 1822 januar. 17 dnia dilaacyyny copiarum spraw z kredytorami, a zaś z obzał. Szleyerem pretensorem inkwizycyą, kalkulacyą i werefikacyą naznaczający nastal Dekret z zastrzeżeniem, iżby wszyscy kredytorowie i wszelkiego tytułu pretensorowie, za pozwami na kadencyą Trzykrólską wyniesionemi i z dowodami wszystkimi do jednoczasowej rozprawy i odkrycia masy długu istotnego żał. Burniewicza, stawali i dopominkow swoich realność udowodnili, do jakowej rozprawy jednoczasowej żał. Burniewicz wszystkich swoich kredytorow i pretensorow, aby w kadencyi terażnieyszej Trzykrólskiej roku 1822 w Sądzie Ziemskim Szawelskim stawali pod utratą rzeczy, ninieyszym Edyktałnym pismem wzywa.

Roku 1822 januar. 18. Woźny niżej podpisany, zeznawam, iż kopią tego Pozwu Edyktałnego osobom w onym pomienionym przez Sąd Ziemski Ptu Szawel. na rok terażnieysze Trzykrólskie 1822 roku sądzić się mające, na powództwo JW. Józefa Burniewicza b. Vice Marszałka Ptu Szawel. dla awizacyi do Gazety Kurjera Litewskiego podałem. Michał Sworacki Woźny Sądowy Grodzki Szawelski.

Wolno drukować Sądzia Ziemski Szawelski Franciszek Jamont.

O g ł o s z e n i e.

2. Rząd Guberski Litewsko Wileński podaje do wiadomości, iż poymany w powiecie Brastawskim w Gubernii Wileńskiej, niemający paszportu Iwan Fiedorow Kalcow, pokazywający się być urodzonym w Jarosławskiej Gubernii, Mołowskiego powiatu, ze wsi Jurszyna, poddanym obywatela Piotra Hlebowia, gdzie i w rewizyi zapisany, zanieżłożeniem na to żadnych dowodow, z mocy ukazu Rządzącego Senatu, 29 sierpnia 1807 roku, przez rezolucyą tegoż Rządu Gubernińskiego 21 grudnia, przeszłego 1821 roku nastalą, policzony został za włocege, i odestany w Wileński garnizonny batalion, dla pomieszczenia go w wojenną służbę, do której po obrewidowaniu okazał się być zdatnym; i pomieniony zaś Iwan Fiedorow Kalcow, ma la 22, wzrostu dwóch arszynow, i sześciu wierszkow, twarzy czystey okrągley nosa miernego, oczu karych, włosów na głowie i w

sach błęd, a na brwiach czarnych, i że właściciel onego włocegi ma prawo przy złożeniu dowodow o należeniu jego do siebie, prosić gdzie należy wydania za niego kwitu, dla zaliczenia za rekruta. Datt w Wilnie januaryi 16 dnia 1822 roku.

Sekretarz Kazimierz Nowicki

W e z w a n i e.

3. Konsystorz Rzymsko-Katolicki Wileński ogłasza półroczny termin urodzonemu Onufremu Doweykowi do stannosci w swym Sądzie prze siebie lub prawnie umocowanego plenipotentia dla rospawy o nieważność małżeńskiego llubu z żoną Anną z Jankowskich Doweykową; po upłynieniu jakowego terminu, sąż sprawa chociażby pod niestannosc pozwanego, przy zastępstwie podług praw przysięgłego obrońcy, ostatecznie przeprowadzoną i rozsądzoną zostanie.

Assesor Kanonik Wileń X Mateusz Szatynski.
Sekretarz Wincenty Stefanowicz.

Sąd Exdywizorski.

3. Sąd Taxatorsko Exdywizorski masy JW. Johanny Horainowny Podkom. Wileń. Kanoniczki Warszawskiej w skutek wyroku Remissyynego Sądu Głównego Litewsko Wileńskiego 2go Departamentu w dniu 4 januaryi 1822 roku ad fundum dobr Peteszy, w powiecie Wileńskim położoney, w komplecie zupełnym zjechawszy, inwentaryą dóbr konkursowi uległych, onych administracyą, oraz wymiar jeometryczny, komportacyą papierów na obu stronach w dniu 1 marca do Kancelaryi Ziem pttu Wileńskiego z persystencyą 4ro tygodniową i termin powtórnego zjazdu w dniu 1 augusta roku teraz. 1822 naznaczył; o jakowym postanowieniu ażeby wszyscy kredytorowie i pretensorowie byli wczesnie uprzedzonymi, i pod warunkami amissyi w powtórny terminie do Sądu stawili się, ninieyszą awizacyą trzykrotnie zawiadamia.

S. Wileński Ziemski Sędzia Prezydujący Exdywizor Aloizy Jasiński, Franciszek Kleczkowski Sędzia Z. P. Troc. Exdywiz. Prezydent Trocki i Exdyw. Wincenty Elsner.

List Gończy.

3 1822 januar. 12 JW. Jana Kollba b. Podkomorzego Ptu Rzeczyckiego zbiegl człowiek imieniem Kazimierz, zabrawszy z sobą znaczną część garderoby. Odzienie miał: surdut swiatło szaraczkowy z kołnierzem czarnym i maytki tegoż koloru, płaszcz bajowy swiatły. Twdrzy pociągławey, brunet, oczu małych, wzrostu wysokiego, włosów czarnych, u nog kilka palcow odmrożonych z profesyi szewc. kłoby takowego człowieka miał u siebie, uprasza odestać do Wileńskiej Policyi

Antoni Złatkowski 14 klasy

3. Expedycya Gazet przy Litewskim Pocztańcie, niemając urzędowego oznaymienia o wychodzić mającym nadal Pamiętniku Warszawskim pod redakcyą Panów Skrodzkiego, Skarbka i Brodzińskiego, przymuszona była niektórym prenumeratorom przysyłającym pieniądze na pomieniony pamiętnik zwracać. Gdy teraz ułożyła się z Redakcyą Nowego Pamiętnika Warszawskiego ogłasza: iż przyjmuje w Expedycyi gazetney prenumeratę w teyże samey cenie jak w roku zeszłym i poprzedzających, po 8 Rubli srebrem, Przy tym iaz Expedycya ostrzega: iż przyjmuje prenumeratę tylko na te Gazety i Zurnaly, o których ona ogłasza. Ządania zatym innych Gazet Zurnalow przez nią nie ogłoszonych zostaną bez żadnego skutku.

O g ł o s z e n i e.

3 Pierwsze oddzielenie Rządu Obwodowego Białostockiego podaje do powszechney wiadomości: iż w drugiem oddzieleniu tegoż Rządu odbywał

się będzie licytacja w terminach 17, 23 i 28 lutego następnego 1822 roku na wypuszczanie w dwunastoletnią dzierżawę następnych dóbr skarbowych w Obwodzie Białostockim położonych, a mianowicie: 1. W Powiecie Białostockim w Amcie Surażskim Folwark Uhowo, w którym według ostatniej rewizji liczy się dusz włościańskich płci męskiej 216, czyni skarbowi roczney intraty rubli sr. 1,325. 2. do W Powiecie Bielskim w Amcie tegoż nazwiska Folwark Pohreby, w którym liczy się dusz włościańskich 54, czyni roczney skarbowi intraty rub. sr. 425. 3. to W tymże Powiecie Woytostwo Piliki do Amtu Bielskiego należące, bez włościan, zawiera gruntów w ogóle dziesięcin 139, sążni 859, arszyn $4\frac{1}{2}$ miary rossyjskiej, czyni roczney intraty skarbowi rubli sr. 150. 4. to W tymże powiecie w Amcie Stołowackim Woytostwo Płitycze, bez włościan, zawiera gruntów w ogóle dziesięcin 33, sążni kwadratowych 1,873, czyni roczney skarbowi intraty rubli sr. 12. 5. to W Powiecie Sokolskim w Amcie Nowowolskim Folwark Zwierzany, w którym liczy się dusz 18, czyni skarbowi roczney intraty rubli sr. 425. Życzący zadzierżawienia wymienionych tu dóbr, aby udali się w przeznaczonych dla licytacji terminach do Białostockiego Obwodowego Rządu zgo oddziałenia, opatrzeni w kaucyą dwuletniej kwocie arendy odpowiednią.

Assessor Kardynałowski.
Sekretarz J. Stefanowicz.

Dwónasto-letnia dzierżawa.

Zgubiony woreczek.

2. Dnia 15 teraźniejszego miesiąca pewna osoba wychodząc z łóża z teatru upuściła woreczek zielony sif a idący ze stalowym lancuzkiem, w którym była lornetka wartująca osiem dukatów, pieniądz stary w popierku zawinięty, osm rubli srebrnych, chustka, i flakonik. Jeżeli kto ze służących podjął takowy woreczek, niechaj ony odniesie do Redakcyi gazety, a w nadgodzie zatrzyma sobie osiem rubli.

Barany hiszpańskie.

2. We wsi Asserewiczach mińskiej gubernii Rzeczyckiego powiatu przy pływieniu rzeki Dniepru, między miasteczka Łopowa, jest do sprzedania Hiszpańskich Baranów sztuk 160, a z tych po wyborze najlepszych sztuk 120. Jeżeli kto żądał one kupić, niech się zgłosi do aktora wsi Asserewicz lub w teyże wsi umocowanego na sprzedanie onych baranów. Szlachcie J. Staszkowski.

Wezwanie sukcesorów.

2. Za remissą ziemską powiatu upitkiego, Sąd Taxatorsko-Exdywizorski na rozbiór sprawy konkursowej, między W. Stanisławem Bobanem b. sędz. graa. upit. a jego wierzycielami i pretensorami przeznaczony, w majątku tegoż W. Bobana Linzowcu w powiecie upit. położonym zebrany; po ułatwieniu kwestii akcesoryjnymu stopniowi własności, przez wyrok na dniu 16 grudnia 1821 roku ogłoszony, termin powtórnego ostatecznego zjazdu w dniu 1 maja idącego 1822 roku ustanowił, a że stosownie do praw amissii nie jawionych pretensii zapisana być musi: przeto wszyscy jakiegokolwiek bądź stosunki do majątku pod rozdział idącego mieć mogący, o niniejszym konkursie i powyższym terminie stawiania w Sądzie Zjazdowym Exdywizorskim przez tę trzykrotną w Kuryerze Litewskim awizacyą zawiadamiają się. Jan Olechuowicz ziem. upit. i exd. Prezydent. Augustyn Kordzikowski sędz. upit. exd. Józef Wolk sędz. ziem. upit. exd. Jan Jasiński regent.

Przedaż cegły i wapny.

2. Niżej podpisany podaje do wiadomości, iż jeżeliby kto życzył sobie kupić cegły dużej i

małej ręki, dobrze wypaloney i wapny z kamienia polowego, małą czy dużą ilość, niech się zgłosi do aktora cegielni rownopolskiej inuement Izraela Mejerowicza Zemskier, mieszkającego w domu W. Towiańskiego przy końcu Zarzecza: takowego materiału za pomierną cenę dostać może; Izrael Mejerowicz Zemskier.

Ogłoszenie.

2. W skutek Najwyższego utwierdzenia marea 14 dnia 1821 roku postanowionego o domach gościnnych, restauracyach, kawiarniach, traktyerach i garkuchniach, stosownie do onego, i do Ukazu Rządu Guberni Wileńskiego od 21 zbra za N. 30,805 1821 roku nadstunegb. Miasto powiatowe Telsze ogłasza, że w mieście tym ustanowiono traktyerów dwa do użycia kontraktu na utrzymanie traktyeru poosobno każdego; mocą tegoż postanowienia § 15 dopuszczają się kupcy, mieszczanie i włościanie mający świadectwo na prawo handlu, i mający wedle 20 § o dobrej konducie, i niezadłużeniu się atestata. A więcej podwyższając i do 24 rubli mieyskiego opłaty za wolność utrzymywania traktyeru, otrzyma z Ratusza telszewskiego na herbowym papierze kontraktu na lat 3 $\frac{1}{2}$ z terminem otworzenia początkowym traktyeru dnia 1 junii 1822 roku, a licytacja odbywać się będzie w terminach, pierwszy dnia 28 january 1822 roku, drugi 20 februaryi, a ostateczny 27 februaryi tegoż roku. Objawia się, aby przystępujący do licytacji każdy potrzebne dowody złożył wedle § 39, oraz kaucyą, która wedle Ukazu Rządu Guberni Wileńskiego wyżej datą zacytowanego, może się opierać na domach murowanych w miastach lub majątkach ziemskich, takż może być przynieśiona kaucya w biletach bankowych lub w gotowych pieniądzech w proporcji trzeciej części arendy roczney, niemniej dom powinien być urzędowie oceniony ze świadectwem o swobodności Sądu Gł. zgo Departamentu, w traktyerach których wedle § 24, wolno będzie utrzymywać stół, herbatę, kawę, przedat win, wódek zagranicznych i rossyjskich, wszelkiego rodzaju romu, oraku, likieru, pączu, w ogólności wódek ze zboża wedle § 14, ustawy o poborze trunków, nastojek z tychże wódek wyrobionych, miodu, piwa i portu angielskiego, oraz wyrabianych w Rosyi na sposób angielski, nadto: mieć nie więcej nad dwa bilardy, o dalszych wolnościach i ostatecznościach w kondycjach przedlicytacyjnych wyrażono będzie, i nadto: chcący zrozumieć całe postanowienie o traktyerach, domach gościnnych, restauracyach, kawiarniach i garkuchniach, może one czytać w każdym czasie w Ratuszu mieyskim telszewskim, o czem przez niniejsze ogłoszenie podając Ratusz do powszechney wiadomości; wzywa życzących utrzymywać w mieście Telszach traktyery, aby jawni się na terminu wyżej wyrażone, na licytacyą ze wszelką gotowością do sali sądu Ratusza telszewskiego. Dat dnia 3 january miesiąca 1822 roku. Autentycznie podpisali: Prezydujący Bur. Mackiewicz. Klemens M. neyko Radny miasta Telsz. Radny Józef Bubell.

Za zgodność świadczę, Tytularny Sowietnik, Rządu Guberni. Sekretarz Nowicki.

Obserwacje meteorologiczne.	Czas obserwacji		Wysokość Barom.		Wys. Ther. Beau.		Wiatry.		Odmiana w powiet.	
	dnia 21	średnia	27 cal.	7,96 lin	+ 1,41	stopni	Poludn. Zachod.		Pochmurno	
	dnia 22	średnia	27 —	5,0 —	+ 3,25	—	Poludniowy		Odwilż	
	dnia 23	godz. 7	27 —	5,1 —	+ 3.	—	Poludniowy		Pochmurno	